

ся послѣ самъ и ся врѣща на бѣрзо въ палатѣтъ, дѣто отъ беспокойствнето си обиколи като лудѣ пуститѣ отдѣлення на палатѣтъ, проклятии кѣмъ императрицата, и като обвиняваше себя си дѣто не е прѣдварилъ да я ограничи или да я погуби; повика Холщайнскитѣ regimentи, на които, като негови сѣ-отечественници, имаше повѣче довѣрие отъ колкото на Руситѣ, диктува писменни извѣстия които ся прѣписвахъ отъ любовницата му и отъ неговитѣ придворни хора, и на конецъ дади на старийтъ маршалъ Муничва, който едвамъ що бѣшѣ пристигналъ отъ Сибирь, управлението на войската що бѣше ся сѣбрала около му.

XXI.

При сячко това войската на царицата напрѣдваше, като ся умножяваше въ пѣтътъ отъ сячко това що ся отдѣляше отъ царѣтъ който падаше. Муничъ сѣвѣтѣва императорѣтъ да ся качи въ двѣ ладии и да тегли кѣмъ Кронцадѣ, на когото стениѣ и гарнизонѣтъ йоще не почекнати ще му подадѣтъ отмащеніе или прибѣжище. Той послѣдва този сѣвѣтъ като ся качи съ дворѣтъ си и потегли кѣмъ Кронцадѣ; но, прѣди да ся приближи, той ся извѣсти че царицата, по рѣшителна, приклонила кѣмъ себя си градѣтъ и флотата.

«Нѣма вѣки императорѣ,» отговарятъ маринарите отъ Кронцадѣ на тѣзи що имъ викахъ отъ ладинѣтъ че е императорѣтъ; «вѣрвете си, или ще намѣритѣ «джното на морето чрѣзъ гуллетата! Да живѣе императрицата Катерина!»

На тѣзи викове, Петъръ порони сѣлзи като дѣте, и ся отдалечи. «Наговорѣтъ е общъ,» каза той съ отпадение, «азъ го добрѣ прѣдвидѣхъ йоще отъ пѣрвитѣ дни на царуваніето си.»

Придаденъ прѣди да ся бие, той ся вѣрна пакъ въ Ораніанбомъ като ся надѣваше на едно спогужденіе съ жена си; и тѣй той безорѣжи оградитѣ, отвори портитѣ и писа на Катерина да й иска, като послѣдня милость, да го остави да ся вѣрне самъ